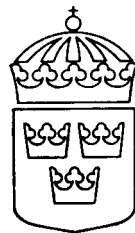

Sveriges internationella överenskommelser

ISSN 0284-1967

Utgiven av Utrikesdepartementet

SÖ 1994: 23

Nr 23

Avtal med Litauen om utbyte av praktikanter Stockholm den 5 maj 1994

Regeringen beslutade den 5 maj 1994 att underteckna avtalet.
Avtalet trädde i kraft den 1 juli 1994.

mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Litauens regering om utbyte av praktikanter

Konungariket Sveriges regering och Republiken Litauens regering har, med hänsyn till de ekonomiska, sociala och kulturella fördelar ett praktikanterutbyte mellan länderna kan erbjuda och med hänsyn till nödvändigheten av att fastställa regler för ett sådant utbyte, överenskommit om följande bestämmelser.

Artikel 1

Detta avtal äger tillämpning på praktikanter, varmed avses medborgare i ett av de båda länderna, som beger sig till det andra landet för att förkovra sina yrkes- och språkkunskaper genom att inneha anställning under en viss begränsad tid.

Praktikanterna kan inneha anställning inom alla yrken. De bör vid anställningens början ha fyllt 18 år och inte vara äldre än 30 år.

Artikel 2

Med iakttagande av de bestämmelser som gäller beträffande inresa, vistelse och utresa, skall vederbörande myndigheter i mottagarlandet lämna praktikanter från det andra landet tillstånd att inneha anställning och på de i följande artiklar fastställda villkoren utan hänsyn till det allmänna sysselsättningsläget och det särskilda sysselsättningsläget inom ifrågakvarande yrke; dock skall de bestämmelser gälla som reglerar utlänningsansättning inom vissa yrken.

Vederbörande myndigheter skall vidta alla erforderliga åtgärder för att beslut rörande antagna praktikanter inrese-, arbets-, och uppehållstillstånd skall kunna fattas utan dröjsmål. De skall också sträva efter att så snart som möjligt undanröja de svårigheter som kan uppstå i samband med praktikanter inresa och vistelse i landet.

De avtalslutande regeringarna skall befria praktikanterna från avgifter för arbets- och uppehållstillstånd.

Artikel 3

Antalet tillstånd som kommer att beviljas vardera landets praktikanter skall inte överstiga trehundra (300) per år.

Det förhållande att praktikanter redan vistas i eller skall resa till avtalslutande land på grund av tillstånd som meddelats föregående år eller tillstånd som förlängts med stöd av artikel 4, första stycket, får inte medföra minskning av den i första stycket fastställda årskvoten.

Varje meddelat tillstånd skall, oberoende av om det meddelats för ett år eller kortare tid eller om det utnyttjats helt eller delvis, avräknas på den fastställda kvoten. Vardera landet är berättigat att utnyttja den årliga kvoten i sin helhet, även om det andra landet inte utnyttjar eller endast delvis utnyttjar sin kvot. Den outnyttjade delen av en årskvot kan inte överföras till nästkommande år.

Det i första stycket angivna antalet praktikanter skall, om båda parter enas därom, kunna ändras efter förslag av ettdera landet. Sådan överenskommelse skall avse det följande kalenderåret och ha träffats senast den 1 december. Överenskommelsen skall ske skriftligt och med bekräftelse från båda parter.

Artikel 4

Praktikanttidens längd bör för en praktikant vara minst tre månader. Praktikanttidens längd skall under en treårsperiod inte sammanlagt överstiga ett år. I undantagsfall kan denna tid förlängas till sammanlagt högst ett år och sex månader.

Detta avtal syftar inte till att praktikanter efter praktiktidens slut skall få stanna kvar i praktiklandet i syfte att där söka annat arbete.

Praktiktillstånd beviljas med det förbehållet att praktikanter inte får utöva annan inkomstbringande verksamhet eller inneha anställning inom annat yrke än det för vilket tillstånd beviljats. Hinder föreligger dock inte för en praktikant att ta anställning hos en annan arbetsgivare än den ursprungligen angivne. Innan en praktikant byter arbetsgivare skall bytet dock godkännas av behöriga arbetsmarknadsorgan.

Artikel 5

Praktikanterna skall likställas med landets medborgare vad gäller lagar och förordningar rörande säkerhet och hälsovård på arbetsplatsen liksom i fråga om arbetsvillkor och rättsskydd på arbetsrättens område.

Det åligger arbetsgivaren att teckna sjukförsäkring för praktikant som inte omfattas av värdlandets allmänna försäkring. Dessutom skall eventuella bestämmelser i konventioner och avtal mellan de båda staterna på socialförsäkringsområdet tillämpas.

Artikel 6

Praktikanterna får inte ta anställning i företag där arbetskonflikt råder. Skulle sådan konflikt uppstå i företag där praktikanten är anställd, omfattas praktikanten av de regler som följer av konflikten.

Om förmedling av annat arbete vid konflikt föreskrivs i art. 9, andra stycket.

Artikel 7

Behörig myndighet i det ena landet skall lämna en praktikant från det andra landet föreskrivna tillstånd under förutsättning att arbetsgivaren förbinder sig att betala praktikanten en adekvat ersättning, nämligen:

a) för praktikant som arbetar heltid, enligt gällande kollektivavtal eller de andra lagar och regler som gäller för lönesättning för praktikanter eller ungdomar, eller om sådana avtal, lagar eller regler inte finns, enligt vedertagna tariffer på anställningsorten i praktikantens yrke,

b) för praktikant som arbetar deltid, en ersättning som motsvarar antalet arbetade timmar i förhållande till ersättning för heltidsarbete.

Artikel 8

Personer som önskar praktikanttjänst skall lämna in ansökan till vederbörande myndighet i det egna landet. I ansökan skall lämnas alla erforderliga upplysningar, bl.a. i fråga om grundläggande språkkunskaper, samt bifogas följande handlingar:

a) personbevis,

b) läkarintyg,

c) avskrifter av skol- och, i förekommande fall, arbetsbetyg, och eventuella certifikat rörande specialkompetens.

d) beträffande personer som själva skaffat sig en anställning i det andra landet, ett skriftligt anställningserbjudande från arbetsgivaren jämte uppgifter om anställningstiden och lönevillkoren.

Det åligger nämnda myndighet att avgöra om den sökande har de kvalifikationer som fordras för praktikanten samt tillställa behörig myn-

dighet i det andra landet vederbörliga handlingar, om utrymme finns i den avtalade årliga kvoten.

Artikel 9

För att uppnå syftet med denna överenskommelse och för att i möjligaste mån hjälpa personer som önskar finna en anställning som praktikant men som inte kan skaffa sig sådan på egen hand, skall vederbörande myndigheter i de båda länderna avgiftsfritt bistå sökandena vid anskaffandet av praktikplatser.

Om en längre arbetskonflikt utbryter under anställningstiden inom det företag där praktikanten är anställd eller om anställningen upphör före den avtalade tiden på grund av förhållanden för vilka praktikanten inte själv är ansvarig, skall vederbörande myndighet i det land där praktikanten befinner sig vidta alla åtgärder för att finna annan lämplig arbetsplats för honom.

Artikel 10

Vederbörande myndigheter i de båda länderna skall vidta nödvändiga åtgärder för att snarast möjligt verkställa utbytet av praktikanter i enlighet med detta avtal.

Artikel 11

Ansökningshandlingar från personer som önskar utnyttja bestämmelserna i detta avtal skall insändas till:

- beträffande svenska medborgare,
Arbetsmarknadsstyrelsen, Solna
- beträffande litauiska medborgare,
Centrala Arbetsmarknadsstyrelsen, Vilnius

Artikel 12

Eventuella meningsskiljaktigheter beträffande detta avtals tillämpning skall biläggas i vänskaplig anda på sedvanlig diplomatisk väg.

Artikel 13

Detta avtal träder i kraft den 1 juli 1994 och gäller till den 30 juni 1995.

Avtalet skall anses förlängt för ett kalenderår såvida det inte av någon av regeringarna skriftligen sägs upp. Uppsägningstiden är sex månader.

I händelse av uppsägning skall de på grund av detta avtal beviljade tillstånden förbli gällande under den tid som bestämts.

Som skedde i Stockholm den 5 maj 1994 i två exemplar på svenska och litauiska språken, vilka båda texter har samma giltighet.

För Konungariket
Sveriges regering

För Republiken
Litauens regering

Börje Hörnlund

Mindaugas Stankevicius

S U T A R T I S
tarp
ŠVEDIJOS KARALYSTYĖS VYRIAUSYBĖS
ir
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
DĖL PASIKEITIMO STAŽUOTOJ AIS

Švedijos Karalystės Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis, suvokdamos pasikeitimo stažuotojais reikšmę ekonominiam, socialiniam bei kultūriniam abiejų valstybių bendradarbiavimui, susitarė:

1 straipsnis

Ši Sutartis reguliuoja pasikeitimo stažuotojais tvarką. Stažuotojais laikomi Susitariančiųjų Šalių piliečiai, gyvenantys Sutarties galiojimo teritorijoje ir ribotam laikui vykstantys į kitą Susitariančiąją Šalį savo specialybės bei kalbos žinias gilinti.

Stažuotojai gali būti įdarbinti įvairiose specialybose.

Pradėdami dirbti jie turi būti ne jaunesni kaip 18 metų ir ne vyresni kaip 30 metų.

2 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies atitinkamos institucijos, laikydamosios įstatymų dėl užsieniečių įvažiavimo, buvimo ir išvažiavimo tvarkos, aprūpina kitos Susitariančiosios Šalies stažuotojus darbu pagal paskesniuose straipsniuose nurodytas sąlygas, neatsižvelgdamos į bendrą užimtumo būklę ir užimtumo būklę tam tikroje profesinėje srityje; tačiau kai kuriose profesinėse srityse galioja užsieniečių įdarbinimą reguliuojančios taisyklės.

Atitinkamos institucijos nedelsdamos priima sprendimus dėl atvykstančių stažuotojų darbo ir leidimo apsigyventi. Pastarosios institucijos kaip galima greičiau pašalina iškylančius sunkumus dėl stažuotojų įvažiavimo ir buvimo priimančioje valstybėje.

Susitariančiosios Šalys atleidžia stažuotojus nuo įdarbinimo ir apsigyvenimo leidimų mokesčių.

3 straipsnis

Kiekvienos Susitariančiosios Šalies stažuotojams išduodamų leidimų skaičius (kvota) neturi viršyti trijų šimtų (300) per metus.

Tuo atveju, kai stažuotojai jau yra arba ruošiasi vykti į Susitariančiąją Šalį pagal ankstesniais metais gautus leidimus arba leidimai jiems buvo pratęsti remiantis 4 straipsnio pirma pastraipa, šio straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta leidimų kvota nemažinama.

Kiekvienas išduotas leidimas, nepriklausomai nuo to ar jis buvo išduotas vieneriems metams ar trumpesniam laikotarpiui, ar jis buvo visiškai išnaudotas ar iš dalies, įskaičiuojamas į nustatytą kvotą. Kiekviena Susitariančioji Šalis turi teisę visiškai išnaudoti nustatytą leidimų kvotą, neatsižvelgdama į tai, kad kita Susitariančioji Šalis neišnaudoja arba tik iš dalies išnaudoja savo kvotą. Neišnaudota kvotos dalis kitiems metams neperkeliamą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas stažuotojų skaičius metams, vienai iš Susitariančiųjų Šalių pasiūlius ir abiems Susitariančiosioms Šalims sutikus, gali būti pakeistas. Toks pakeitimas sekantiems kalendoriniams metams turi būti raštu abiejų Susitariančiųjų Šalių patvirtintas ne vėliau kaip iki einamųjų metų gruodžio 1 dienos.

4 straipsnis

Stažuotės trukmė vienam stažuotojui negali būti trumpesnė nei 3 mėnesiai. Bendra stažuotės trukmė vienam stažuotojui per tris metus negali viršyti vienerių metų. Išimties tvarka ši bendra trukmė gali būti pratęsta viso iki aštuoniolikos mėnesių.

Ši Sutartis nenumato, kad pasibaigus nustatytam stažuotės laikotarpiui, stažuotojai galės pasilikti Susitariančiojoje Šalyje, kurioje stažavosi, darbo paieškoms.

Leidimas stažuotei išduodamas su sąlyga, kad stažuotojai neturės teisės dirbti kito apmokamo darbo arba dirbti pagal leidime nenurodytą profesiją. Tačiau stažuotojui nedraudžiama įsidarbinti pas kitą, nei nurodyta leidime, darbdavį. Keisdamas darbdavį, stažuotojas turi gauti atitinkamos darbo rinkos institucijos sutikimą.

5 straipsnis

Stažuotojams taikomi tokie patys saugumo ir sveikatos apsaugos darbo vietoje, darbo sąlygų bei darbo teisės apsaugos įstatymai, poįstatyminiai aktai ir tradicijos, kaip ir priimančios valstybės piliečiams.

Darbdavys privalo pasirašyti stažuotojo draudimo ligos atveju sutartį, kuri nenumatyta priimančios šalies bendro draudimo sutartyje. Be to, stažuotojų atžvilgiu taikomos Susitariančiųjų Šalių socialinio draudimo srityje pasirašytų konvencijų ir sutarčių nuostatos.

6 straipsnis

Stazuotojai negali būti įdarbinami įmonėse, kuriose prasideda darbo konfliktai (kolektyviniai ginčai). Jei įmonėje, kurioje įdarbintas stažuotojas, iškilų toks konfliktas, stažuotojas turi laikytis taisyklių, kurios atsiranda dėl tokio konflikto pasekmių. Tarpininkavimo tvarką ieškant darbo konflikto atveju nustato 9 straipsnio antrosios pastraipos nuostatos.

7 straipsnis

Atitinkamos vienos Susitariančiosios Šalies institucijos perduoda stažuotojui kitos Susitariančiosios Šalies išduotus leidimus tik tuo atveju, kai darbdavys įsipareigoja mokėti stažuotojui atitinkamą atlyginimą:

- a) stažuotojui, dirbančiam pilną darbo dienos laiką, atlyginimą pagal galiojančią kolektyvinę sutartį arba kitus įstatymus ar taisykles, reglamentuojančias stažuotojų ar jaunuolių darbo atlyginimą, arba, jei tokių sutarčių, įstatymų ar taisyklių nėra, pagal toje darbovietėje stažuotojo specialybei nustatytus tarifus;
- b) stažuotojui, dirbančiam nepilną darbo dienos laiką, atlyginimą pagal išdirbtų valandų skaičių, proporcingą pilnos darbo dienos laiko atlyginimui.

8 straipsnis

Asmenys, norintys dirbti stažuotojais, savo valstybėje atitinkamoms institucijoms pateikia prašymą, kuriame nurodo duomenis apie save, tame tarpe ir apie kalbų žinojimą, bei pateikia šiuos dokumentus:

- a) asmens liudijimą;
- b) sveikatos pažymėjimą;
- c) mokyklos baigimo arba specialybės įsigijimo pažymėjimo ar diplomo, pažymėjimo iš darbovietės nuorašus;

- d) raštišką darbdavio kvietimą dirbti, taip pat informaciją apie įsidarbinimo terminą ir atlyginimo sąlygas (asmenims, patiems susiradusiems darbą kitoje Susitariančiojoje Šalyje).

Minėtoji institucija sprendžia, ar pateikęs prašymą asmuo atitinka reikalavimus stažuotojo kvalifikacijai bei pateikia kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai institucijai dokumentus apie neišnaudotą leidimų kvotos dalį.

9 straipsnis

Vykdamt šią Sutartį, asmenims, norintiems dirbti stažuotojais ir negalintiems patiems susirasti tokio darbo, atitinkamos abiejų Susitariančiųjų Šalių institucijos nemokamai padeda jiems surasti darbo vietas stažuotei.

Jei įmonėje, kurioje dirba stažuotojas, darbo konfliktas užsitęsia arba darbo santykiai nutrūksta anksčiau sutarto laiko dėl aplinkybių, nepriklausančių nuo stažuotojo, Susitariančiosios Šalies, kurioje yra stažuotojas, atitinkamos institucijos turi imtis visų priemonių, kad būtų surastas kitas tinkamas darbas.

10 straipsnis

Abiejų Susitariančiųjų Šalių atitinkamos institucijos imasi reikalingų priemonių siekdamos sėkmingai įgyvendinti pasikeitimą stažuotojais pagal šią Sutartį.

11 straipsnis

Asmenys, norintys pasinaudoti šia Sutartimi, savo prašymus ir dokumentus, nurodytus šios Sutarties 8 straipsnio pirmojoje pastraipoje, siunčia:

- Švedijos piliečiai - į Darbo rinkos valdybą, Solna;
- Lietuvos piliečiai - į Lietuvos Respublikinę darbo biržą, Vilnius.

12 straipsnis

Nesutarimai dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo sprendžiami Susitariančiųjų Šalių konsultacijomis arba tiesioginėmis derybomis.

13 straipsnis

Ši Sutartis įsigalioja nuo 1994 m. liepos 1 dienos ir galioja vienerius metus, iki 1995 m. birželio 30 d.

Jos galiojimas savaime pratęsiamas vieneriems metams, jei viena iš Susitariančiųjų Šalių nepraneš apie savo ketinimą ją nutraukti prieš šešis mėnesius iki jos galiojimo pabaigos.

Nutraukus Sutartį, jos pagrindu išduoti leidimai galioja nurodytam laikui.

Ši Sutartis sudaryta 1994 m. gegužės 5 d. Stokholme, dviem egzemplioriais, kiekvienas švedų ir lietuvių kalbomis, ir abu tekstai turi vienodą galią.

**Švedijos Karalystės
Vyriausybės vardu**

**Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu**

Börje Hömlund

Mindaugas Stankevičius